

XXIII.évf.2013.Június

KOLPING

Magyar Kolping Szövetség Lapja

www.kolping.hu

 1813-2013
KOLPING
A History with a Future

Markus Demele a Nemzetközi Kolping Szövetség főtitkárának látogatása

Május 7.-én Markus Demele, a Nemzetközi KSZ főtitkára Daniela Stehlik európai referens társaságában érkezett Budapestre.

Látogatásuk elsődleges célja megismerni a Magyar Kolping Mozgalom és a Magyar Kolping Szövetség munkáját. Az MKSZ egyházi és világi elnökével, gazdasági és ifjúsági vezetőjével folytatott megbeszéléseken betekintést nyertek az MKSZ működésébe, megismerkedtek programjainkkal, a Kolping családok helyzetével. A Keresztény Élet c. katolikus hetilap terjedelmes interjút készített az új főtitkárral. Az alsópáhoki látogatás alkalmával találkoztak a Kolping Hotel vezetőivel, akik bemutatták a Hotelt. A jövőben nemzetközi programok, konferenciák színhelye lehet a Hotel, mivel a körülmények és a szívélyes vendéglátás teljesen meghódította szívüket. Alsópáohokról a Vizivárosi Kolping Család vendégei voltak. Itt a KCS prézese, Jánosa Domokos atya mutatta be a Szent Anna templomot és a Lorettói kápolnát a vendégeknek. A plébánia dísztermében került sor az Északi Régió elnökeivel való találkozásra. Az elnökök bemutatták a Kolping családjait, tájékoztattak azokról a feladatokról, amelyeket a helyi civil és egyházi közösségekben felvállaltak és csinálnak. Markus Demele nagy érdeklődéssel hallgatta a színes beszámolókat, és gratulált a családok munkájához. A tervezettnél hosszabbra nyúló találkozót a vizivárosiak szeretet -vendégsége zárta. Az utolsó nap a Parlamentbe látogattunk a vendégekkel, itt Kontúr Pál országgyűlési képviselő mutatta be a parlament épületét, és tájékoztatta a kedves vendégeket a magyar belpolitikai helyzetről. Sajnos az igazságot mellőző liberális német sajtóból tájékozódunk a magyar viszonyokról, így nagy megnyugvással vettük tudomásul, hogy a fele sem igaz a Magyarországról szóló híreknek. Kontúr Pál az Alaptörvényről és a rezsicsökkentési törvényről adott kimerítő tájékoztatást, de megtárgyalták a kerültek a kisebbségek diszkriminációjával kapcsolatos kérdések is. Ez idő alatt volt Budapesten a Zsidó Világkongresszus, így „csípőből cáfolni tudtuk” a rólunk Európa nyugati felén terjedő rágalmakat. Nagy meglepéssel és sok megnyugtató információ birtokában indultunk Vácre, ahol Varga Lajos püspök atya (a Váci KCS prézese) fogadta a Vendégeket. Az egyház és a Kolping mozgalom kapcsolatairól foly

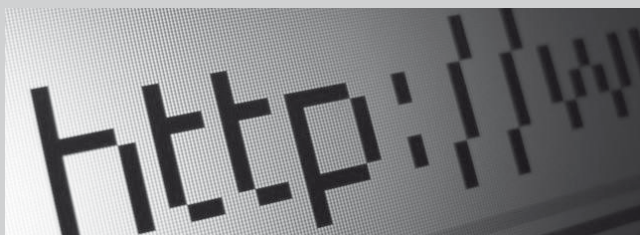
tattak megbeszélést a püspöki palotában. A megbeszélés után a Váci Kolping Család vendégei voltak. Bemutatásra került az új Kolping Ház, és tájékoztatást kaptak a váciak sokoldalú Kolping munkájáról is. A háromnapos látogatás végén vendégeink meglepéssel távoztak. Nagyon tetszett nekik a Kolping családok sokoldalú tevékenysége, és az, hogy idejüket és energiájukat a helyi közösségek felvirágoztatásra fordítják. A legsürgetőbb feladat szerintük is a Kolping családok megfiatalítása. Örömmel nyugtázták, hogy az MKSZ már megtette a kezdő lépéseket, de rengeteg még a tennivaló. Minden magyar kolpingosnak jó erőt, egészséget és sok kitartást kívánva búcsúztak tőlünk a repülőtéren.

Hudson Judit

Átalakuló világ

A mai ember újra keresővé válik. Információk milliói közt kutat. A válság megmutatta, hogy az anyagi világon túl is van élet. Értelmesen el lehet tölteni az estéinket televízió nélkül is. Akár úgy, hogy barangolunk az internet világában, felfedezve embereket, kikapcsolódhatunk a zene világában. Lehetőségünk nyílik értelmes beszélgetésekre az ébredező, kereső, világra újra kinyíló magyarságukra büszke földi útítársainkkal. S nem csak a földiek, hanem az égiek is a keresők lámpáinak fénycsóvjába kerültek. Isten keresése kikerült a hagyományosan egyházi körökből. Sok esetben egyházellenesség jellemzi e keresőket. Az ébredés jellemzője az igazság keresése a hihetetlenül hatalmasra duzzadt hazugság tengerben. A hazugság gyártók talán elkényelmesedtek. Már nem strápalják magukat körmönfontan álcázott lesből ránk akasztott hazugságokkal, hanem egyszerűen leöntenek vele és merednek ránk, mint öszeesküvés elméletekben hívő csodabogarakra.

A hazugság-páncél jegén megjelentek az első rianások. Az alkaida terrorista fenyegetés 9/11-e már nem az a mindenkit letaglózó hazugság, amit senki nem kérdőjelezhet meg. S e kérdőjelek mentén hasadozik a páncél. A névtelenségbe burkolódzó internet világ rejtett buzgárjaiban megjelennek az igazság kristálytisztá cseppjei. Mind a magyarság őstörténetét, mind a nagy történelmi hazugságokat illetően. Az egészség területén is sok-sok tabutéma kerül napvilágra, mint a nátrium szegény só gyalázatos ügye, vagy a vitaminok mennyiségének kérdése.

Ebben az átalakuló világban az egyház szerepe lenne, hogy világosan és tisztán képviselje a krisztusi értékeket. Ki kell lépnünk a templom falai közül. Új módokon kell a ma emberét megközelíteni. Több empátiával kell a sérült lelkű embereknek gyógyírt kínálni. Elsősorban nem teológiai tételekkel, dogmatikával lehet embereket megnyerni. Több vidámsággal, örömmel kell ünnepelni Krisztus jelenlétét a közösségekben. Humorral lehet a magyar embert szóra bírni. A komolyságot és a komorságot nem szabad összekeverni. A szeretet egyházává kell válni!

Antal Péter

TARTALOM

Négy ország - egy nemzet

Az ünnepi hétvége alatt azonban nemcsak a sport volt a közös nyelv: minden résztvevőnek azonos volt .....

5

7

20 éves a váci

Kolping család

A Váci Kolping Család Egyesület 2013. április 26-27-28.-án nagy és bensőséges ünnepet tartott. Hármass ünnep volt ekkor: 200 évve...

Gulyás Pál emlékezete

A Költészet napja alkalmából emlékezett meg közösségünk, a debreceni Kolping Család Egyesület a „legdebrecenibb költőről”, Gulyás Pálról.....

13

18

Kolping Ifjúság Ausburgban

Tavaly ősszel a Magyar Kolping Szövetség útjára indította az Ifjúsági Vezetőképző programját, mely.....

- Nemzetközi konferencia Krakkóban 4.oldal
- Családi nap 6. oldal
- „Te Deum” 8.oldal
- Búcsú Gyula atyától 9. oldal
- Veszprémi Kolping család hálaadása 11.oldal
- 20 éves évforduló Biriben 11.oldal
- Beszámoló 12. oldal
- Tisztes ipar 1926. 15-16.oldal
- Rólunk írták 17.oldal
- Nemzetközi hírek 19.oldal

Szerkesztőbizottság: Dr. Bolberitz Pál, Nagy Sándor, Hudson Judit, Kaiserné Jósvai Ágnes, Kondrik István, Nagy Árpádné **Szerkesztőség:** 1035. Budapest, Vihar utca 8.

Telefon: 250-1239 Fax: 388-7394 e-mail: ujsag@kolping.hu **Kiadó:** A Magyar Kolping Mozgalomért Alapítvány **Nyomda:** Kucsák Könyvkötészet és Nyomda Kéziratokat nem őrzünk meg, nem küldünk vissza. A kiadó fenntartja magának a jogot a kéziratok lekötés előtti szerkesztésére. Az újságban megjelent cikkek, képek az újság külalakja szerzői jogvédelem alatt áll. Csak a szerző előzetes írásbeli engedélyével tehető hozzáférhetővé, illetve másolható.

Kövess minket a Facebookon is:

 <http://www.facebook.com/pages/Magyar-Kolping-Szövetség/147283235345540>

Nemzetközi Konferencia Krakóban

A Nemzetközi Kolping Szövetség megújult vezetéssel tartotta tanácskozását az idei évben Krakóban.

Nem csak a vezetés újult meg, hanem a négynapos konferencia teljes egészében eltért az eddig megszokottaktól. Minden reggel szentmisével kezdődött a nap, amit a négy kontinensről érkezett négy prézes atya mutatott be a Kolping mozgalom három hivatalos nyelvén. (Spanyol, angol, német.) Nagy megtiszteltetés volt számomra, hogy az első nap a szentleckét olvashattam fel angol nyelven (sajnos a magyar még nem hivatalos nyelve a nemzetközi szövetségnek), a többi szentmisén a könyörgések egyikét olvashattam. A munka igen nagy intenzitással kezdődött. Minden ország előre megkapott hat témát, melyek közül választani kellett. Ebből a témából prezentációt kellett készíteni, amit 15 fős kevert nyelvű munkacsoportokban dolgoztunk fel. Politika a Kolpingban, Kolping a politikában c. prezentációt készítettem el, és vettem részt ennek a munkacsoportnak a munkájában. Nagyon érdekes és megrázó volt számomra az, hogy mi itt Európában milyen szabadon beszélhetünk és cselekedhetünk, találkozhatunk politikusokkal, parlamenti képviselőkkel. A mi munkacsoportunkban afrikai, dél-amerikai és ázsiai Kolping testvérek is részt vettek. Ámulva hallgatták, hogy mi politikai közleményeket adtunk ki (Új alaptörvény, Alkotmánybírósági határozat), és juttattunk el különböző országokba. Ha ők ezt megtették volna, már régen börtönben csücsülnének. Vietnámban minden kolpingos megfigyelés alatt áll. Dél-Amerika több országában, Afrikában egy szűk érdekesoport kezében van az ország és annak politikája. Ha megmukkannának (arról szó nem

lehet, hogy beleszóljanak) ezek ellen a klikkek ellen, már nem létezne Kolping ezeken a földrészekben. Az itt élő kolpingosok a szociális munka területén végzik áldozatos munkájukat, nagy-nagy kompromisszumokat kötve az ország vezetőivel és a helyi vezetőkkel, mindig szem előtt tartva a rászorulókat és a szegények érdekeit. A műhelymunka után minden csoport beszámolt a nagy plénumnak, ők értékelték a csoport munkáját. Minden nap más feladatot kaptunk és más témát dolgoztunk fel. Nagyon érdekes, ugyanakkor nagyon fárasztó volt a munka, lazítás nem volt. „Lazítás” Úrnapján volt. Reggel 9-kor ünnepi szentmise, majd Úrnap körmenet a faluba. (Krakkótól 15 km-re laktunk egy Bencés kolostorban a hegy tetején). Délután kettőig tartott a körmenet, ekkor értünk vissza a hegytetőre. Aztán városnézés Krakóban. Gyönyörű templomokban voltunk, este Faustina nővér kápolnájában (Isteni Irgalmasság Temploma) hallgattunk szentmisét, amit Krakó püspöke mutatott be. Nagy büszkén mutattam be a szentmise után a szomszédságban található Magyar Kápolnát a többieknek. A szentmise után egy Kolping család vendégei voltunk. Csodálatos lengyel népviseletbe öltözve, énekelve fogadtak, majd a fiatalokkal együtt műsorral kedveskedtek nekünk. Négy helyi Kolping család küldöttei is ott voltak, akikkel összebarátkoztam. Nagyon szeretnék magyar Kolping családokkal testvérkapcsolatot létesíteni. Eddig csak a budaörsieknek van krakkói partnerkapcsolatuk. A negyedik nap a Szolidaritás Mozgalom egy képviselője Ryszard

Stocki tartott előadást arról, hogyan kezdődött a Szolidaritás mozgalom a gdanski hajógyárban. Itt tudtam meg, hogy a Szolidaritás nem egyenlő Lech Walesával, a szolidaritás két meghatározó személyisége két nő volt, Anna Lubcsek és Alina Pinkovszka. Karol Wojtyła (II. János Pál pápa) szerepéről és a munkásokkal való kapcsolatáról is beszélt.

Erről az előadásról a legközelebbi számban szeretnék majd egy cikket írni. A Nemzetközi Kolping Szövetség küldöttei 2017-ig készítették el a mozgalom programját. A program a Katolikus Egyház Szociális Tanítására épül. Minden év más téma köré csoportosítja a feladatokat. 2013. Kolping Adolf bicentenáriumi éve. „Múltunkkal a jövőbe” - az év jelmondata. 2014. Az emberi méltóság éve 2015. A Szolidaritás éve 2016. A Közjó szolgálatának éve 2017. Központban a Keresztény ember A programot a www.kolping.2017.net c. e-mail címen lehet nyomon követni. Ide várják a Kolping testvérek ötleteit, hozzászólásait a szervezők.

A találkozóról minden képviselő fáradtan, de sok érdekes előadás élményével és értékes tapasztalatokkal tért haza.

Hudson Judit

Négy ország - egy nemzet

Június elsején jubileumi, tízedik alkalommal rendezte meg az érsekvadkert kolpingos ifjúság a Nemzetközi Kolping Labdarúgótornát, melyen összesen négy ország fiataljai és idősei mérték össze foci tudásukat.

Az ünnepi hétvége alatt azonban nemcsak a sport volt a közös nyelv: minden résztvevőnek azonos volt az anyanyelve is. Különösen fontos számunkra, hogy minél több határon túli magyarral sikerüljön tartós, gyümölcsöző kapcsolatot kialakítani, mivel nem a különféle állami vagy nemzetközi kezdeményezések az igazi mozgatórugói a nemzeti összetartozás erősítésének, hanem az ilyen, és ehhez hasonló rendezvények. Így látták ezt az Erdélyből (Csíkszereda, Kézdivásárhely, Székelykeresztúr), a Vajdaságból (Szaján), a Felvidékről (Ipolyszakállos) és a Magyarországról

Közgyűlés a Városmajorban

2013. május 11-én tartotta éves közgyűlését a Magyar Kolping Szövetség a városmajori Kis-templomban. A Kolping Családok 75%-a képviseltette magát. A közgyűlési anyagokat, az elnöki beszámolót, az éves pénzügyi beszámolót és közhasznúsági jelentést, valamint a FB jelentést a közgyűlés előtti hetekben a küldöttek kézhez kapták. Minden küldöttnek volt ideje áttanulmányozni az anyagokat. A beszámolókat készítő, az országos világi elnök, a gazdasági vezető, ill. a FB elnöke nem olvasták fel az általuk készített anyagokat, csak fontosabb részeket ragadtak ki a beszámolókból. Ezután a küldöttek kérdéseire válaszoltak. A közgyűlés a beszámolókat és a pénzügyi jelentést egyhangúlag megszavazta. Az egyebek napirendi pontban a küldöttek adtak rövid tájékoztatást a Családokban folyó munkáról, valamint felhívták a többiek figyelmét a közeljövőben megrendezendő eseményre. A közgyűlés lényegre törő és jó hangulatú volt, a déli harangszóra befejeződött a hivatalos program. A közgyűlés után a küldöttek még sokáig maradtak, beszélgettek, örömeikről, ügyes bajos dolgaikról.

Kovács László

(Budapest – Víziváros, Érsekvadkert I-II.) érkezett csapatok is. A mérkőzések is ezen összetartozás és barátság jegyében zajlottak. A képzeletbeli dobogó legfelső fokára Kézdivásárhely csapata léphetett fel, őket követte az ifjabbik érsekvadkert csapata, s a bronzérmeket a székelykeresztúriak nyakába akaszthatta fel Dr. Kovácsné Nagy Mária, polgármesterasszony, valamint Kontur Pál, országgyűlési képviselő. A díjátadót és a vacsorát követően a Pázmány-, valamint a Csepeli-néptáncgyűttes fellépése tette igazán felejthetlenné a közös ünneplést. Ezúton köszönjük közösségünk minden tagjának segítségét, amellyel létre jöhetett ebben az évben is a labdarúgótorna. Bízunk benne, hogy ezt a szép hagyományt az elkövetkezendő években is tudjuk folytatni.

Családi nap a Kolping házban Plébániai

2013. május 11-én 10 órától az érsekvadkerti „benti” Kolping ház adott otthont egy hagyományteremtő családi napnak,

mely megszólítva sok közösségen kívüli gyermekes családot, a „kifelé nyitás” szellemében szerveződött. A helyszín is szépen átalakult erre az alkalomra. Az első terembe szőnyegek kerültek, ahol a legkisebbek, még menni sem tudók csapata töltötte az időt rajzolással, színezéssel, és azzal, hogy hogyan fordul a hátra fektetett állapotából hasra! A most készülő ’kiülőben’ arcfestészet keretében váltak oroszlánna, pillangóvá, királylánnyá a kíváncsi gyermekarcok. Amíg erre az átalakulásra vártak, kézműves foglalkozás keretében számtalan figura készült a szorgos kis kezek között. A kertben, a frissen nyírt gyepen ugráló vár, trambulín és mini foci pálya várta a hatalmas (több mint negyvenfős) gyereksereget. Aki elfáradt, az a hintákon, vagy a homokozóban pihente ki magát a következő játékhoz.

Déltájt megjött a tűzoltóautó is. Urbán Dávid és társai bemutatták az autó minden zegzugát a kíváncsi gyerekhadnak. Sőt, szinte mindenkinek szirénaszó mellett egy templom körüli útra is elvittek, maradandó élményt adva ezzel számukra. A kisgyerekek mellett az idősebb korosztály sem maradt program nélkül. Fél kettőtől Tóth András filmvetítéssel egybekötött előadása gazdagította a jelenlévők közleke-

désbiztonsági tudását. Megtudhatuk, hogy az ember legnagyobb ellensége a közlekedésben maga az ember. A felelőtlen gondolkodás, a nem megfelelő állapot nagyon sok világot tör darabjaira. Ezért az úton haladva nemcsak nézni, de látni is kell úgy, hogy meggyőződünk az autók holttereinek veszélymentességéről is. Rövid szünet után dr. Kovács János háziorvos vette át a szót. Előadásában az egészségvédelemről beszélt a szenvedélybetegségek és azok forrásain keresztül. Az alkohol, a nikotin, a gyógyszerek, a szerves oldószerek és a kábítószer használata kényszerbetegségek kialakulásához vezet, melyből már segítség és önkéntes nélkül nincs visszaút. Ezért jobb az, ha mindannyian a megelőzés tevékeny követői leszünk, megtartva általa tévút felé sodródó társunkat a családjának. Az előadás végére a babgulyás is elkészült, amit a több mint 100 jelenlévő közösen fogyasztott el. Közben a kötetlen beszélgetések során újabb kapcsolatok épültek. Az élményekben gazdag, közösségépítő programot sötétedéskor a gyermekek örömeit szolgáló táború zárt. Sok résztvevőben felmerült egy következő hasonló rendezvény igénye.

emjé

nap a Józsefvárosban

Rendhagyó módon ünnepelte a Józsefvárosi Kolping Család megalakulásának 20. évfordulóját.

A plébániai nap keretében ülték meg a jubileumot. A nap hálaadó szentmisével kezdődött, ahol a Kolping testvérek adták a szolgálatot, ők ministráltak, olvastak, állították össze a könyörgéseket. A szentmisét Bajzáth Ferenc, a KCS prézese mutatta be. A szentmise után a Micimackó Kertbe vonultunk az egyházközségen belül működő többi közösséggel együtt. Itt minden csoportnak sátra volt, ahol munkájukkal ismerkedhettünk. Kolpingosaink újságokkal, kis fekete és narancssárga kockákkal ajándékozták meg a plébániai közösség tagjait. Rövid műsor keretében a kerület alpolgármestere mondott beszédet, melynek érdekessége volt, hogy a kolpingi célkitűzések fényében mutatta be az önkormányzat tevékenységét. Dr. Boberitz Pál professzor úr, aki a Józsefvárosi Kolping Családot alapította, szent Józsefről elmélkedett. A Kolping Család elnöke Blahó József röviden ismertette a kolpingosok munkáját, majd elimádkoztuk a Kolping imát. Lala bohóc hitvallásával ért véget a prózai rész. A program zenei produkciókkal folytatódott. Déli harangszóra tálták a finom gulyáslevest, amit az egyházközség imacsoportja készített a többieknek. A nap sok-sok játékkal, értékes beszélgetésekkel ért véget a késő délutáni órákban. A Józsefvárosi Kolping Család ékes példa arra, hogy a plébániai közösségen belül hogyan kell együtt dolgozni a többi közösséggel. Megtalálták helyüket, feladataikat, és minden energiájukkal segítik plébános atya munkáját.

Hudson Judit

20 éves a Váci Kolping Család Egyesület

200 éve született Adolph Kolping

A Váci Kolping Család Egyesület 2013. április 26-27-28.-án nagy és bensőséges ünnepet tartott. Hármas ünnep volt ekkor: 200 évvel ezelőtt, 1813-ban született Adolph Kolping, német katolikus pap, a nemzetközi Kolping mozgalom megalapítója. 150 évvel ezelőtt, 1863-ban szinte napra pontosan alakult meg a Váci Katolikus Legényegylet, a Váci Kolping Család jogelődje, és 20 évvel ezelőtt, 1993-ban alapítottuk meg a Váci Kolping Család Egyesületet.

Adolph Kolping életének fő szakaszai: alapfokú iskola elvégzése – cipész mesterség tanulása: a céhekben, a céhek válsága miatt az egyre jobban kiszoruló munkanélküli céhlegények kicsapongó élete, italozás, dorbézolás, trágár beszéd, stb. látványa egyre jobban a papi élet felé fordítja – pappá szentelés –, a társadalmi helyzeten való változtatás szándékát fogalmazta meg Kolpingban. Érzi, hogy létre kell hozni olyan közösségeket, amelyek tanítanak, jó szakemberré nevelnek, jó családapákká formálnak, megpróbálják alakítani a társadalmat, ugyanakkor vidámak, jókedvűek és kulturáltan tudnak szórakozni. Ilyen előzmények után hozta létre az első Katolikus Legényegyletet. Csak érdekesség miatt érdemes megemlíteni, hogy Kölnben, amikor az első egylet alakult hét mesterlegény összehívásával, ugyanebben az időben és városban a szomszédos utcában alapította és rakta le az alapjait Marx Károly a későbbi tudományos szocializmusnak. Nos, hol van már azóta a marxizmus? Kolping céljai között volt a család fontossága, a becsület, tisztességes munka, amely jelen társadalmunknak is alapja kellene, hogy legyen. 150 évvel ezelőtt ilyen célok figyelembe vételével jött létre a váci Katolikus Legényegylet. 1947-ben betiltották, sok más

egyházhoz hú egyesülettel együtt. 1991-ben jött össze tízegynéhány váci polgár a Székesegyház kápolnája fölötti teremben, dr. Lengyel Antal plébános és dr. Csáky Tibor káplán vezetésével, az akkor már létező Magyar Kolping Szövetség vezetői jelenlétében, Keszthelyi Ferenc, váci megyés püspök engedélyével, hogy létrehozza a Váci Kolping Család Egyesületet. Az adminisztrációs procedúra 1993-ig tartott, s Keszthelyi Ferenc a Budapesti főút 7. szám alatti házat adta az egyesületnek, amelyet német Kolping családok adományából rendbe hoztunk, felújítottunk.

Jelenleg a Váci Kolping Család Egyesület székháza a Migazzi tér 4. szám alatt található, amelyet dr. Beer Miklós váci püspök adott az Egyesületnek. A székház belső rendezése, kialakítása nagy munkát vett igénybe, amelyben a Kolping család tagjain kívül a Férfiszövetség is részt vett. A pénzügyi forrást a Kolping család korábbi német adományokból, a váci püspök pénzügyi segítségével és a Magyar Kolping Szövetség pályázatán nyert pénzzel sikerült megoldani. Végre eljutottunk az ünnep előkészítéséhez. A Kolping Család havonta Kolping-misén vett részt, hogy ráhangolódjunk az ünnepre. A Kolping család korábbi prézesei, lelki vezetői, dr. Csáky Tibor és dr. Stella Leontin, valamint a jelenlegi prézese, dr. Varga Lajos püspök mutattak be szentmisét.

Az ünnepre meghívtuk a Magyar Kolping Szövetség vezetőit és az északi körzet Kolping családait. Mintegy 150-en voltunk. Eljött április 27.-e szombat, $\frac{3}{4}$ 10. Ahogy ez lenni szokott minden rendben, semmi nem úgy történik, ahogy elterveztük, idegesség, feszültség, de mindenki a maximumot nyújtotta. Felsorakozott 22 Kolping zászló és mögötte a tömeg. Átvonultunk a Székesegyházba, ahol dr. Varga Lajos segédpüspök, prézes bemutatta az ünnepi szentmisét. Az ünnepségen részt vett a donaueschingeni kolpingosok küldöttsége. A mise előtt Kucsák Béla elnök köszöntötte a részt vevőket, a szentbeszédben Lajos püspök méltatta Adolph Kolping munkásságát. A szentmise után a Credó-házban ünnepi műsor volt a szekszárdi Kolping Iskola és a romhányi Kolping Család férfi kórusának részvételével. A műsor keretében adtuk át dr. Beer Miklós váci megyéspüspöknek a Váci Kolping Család ajándékát, mely szerint „örökös tiszteletbeli” tagjának fogadta a Kolping család. Ezek után kezdődött az ebéd, amelyet a püspök szakácsai készítettek. Nagyon ízletes volt, jó volt és elegendő. Az ebéd végén a vendégek ingyenesen fakkeren nézhették meg a várost, majd Pálos Frigyes atya múzeumigazgató tartott nagyon élvezetes, tanulságos előadást. Április 28.-án vasárnap az ünnepséget lezáró misét dr. Beer Miklós megyéspüspök mutatta be. A bevonulás ünnepélyességét emelte, hogy a Szent Sír és a Szent Lázár Lovagrend kísérté be a püspököt. A szentmisén Miklós püspök igazán szívhez szólóan beszélt, és méltatta a Kolping Család munkáját. Ezzel ért véget a Váci Kolping Család Egyesület ünnepe. Minden kedves résztvevőnek, segítőknek köszönjük a munkáját! Isten áldja a tisztas ipart!

Vác, 2013. tavaszán

Kucsák Béla
a váci Kolping Család elnöke

Kolpingosok a gáton

Fellélegeztünk, amikor Orbán Viktor miniszterelnök úr bejelentette, hogy a nagy dunai árvíz elhagyta Magyarországot. A gáton, az irányításban, a gáton dolgozók ellátásban (szendvics, teakészítés), a szállításban önkéntesként sok-sok kolpingos testvérünk vett részt. Időt, fáradságot, áldozatot nem sajnálva dolgoztak, igazi szolidaritást mutatva a Duna mellett élőkért. Naponta hallhattuk a rádióban Wéber Antal testvérünknek, a Tolna Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság igazgatójának (a Zalaegerszegi Kolping Család elnöke) megnyugtató szavait a dél-magyarországi helyzetről. Ezúton köszönjük mindenkinek az összefogást és a hazafias helytállást!

MKSZ Vezetése

„Te Deum „ a Budavári Kolping Katolikus Óvodában

Csodálatos ünnepbe öltözött a Mátyás templom és a Kolping óvoda június 10.-én, hétfőn.

Te Deumot tartottunk az ovisokkal, nevelőkkel és szüleikkel. Megható volt a kicsik aktív részvétele. Okos feleleteik, énekeik, a szülők és pedagógusok őszinte hite, csillogó szemeik. Micsoda értékekkel bír ez az ovi! Családi hangulat, a szeretet áradása... Jézus szavai jutnak eszembe: „Engedjétek hozzám a gyermekeket...” Az óvoda pedagógusai, dolgozói, sőt „Pupák és Pimpike” is Jézushoz vezetik a kicsiket! Biztos vagyok abban, hogy boldog Adolf Kolping szeretettel és hálával tekint le rájuk, és közbenjár az oviért! Büszkéek lehetnek a szülők, az óvónők és a hitoktató, valamennyi ott dolgozó, valamint a budavári Önkormányzat erre az óvodára, erre a „budai gyöngyszemre”! Féljük, szeressük és támogassuk, hogy még sok éven át sok-sok nebulót tudjanak ebben az óvodában Jézushoz vezetni, megélve azt a tudást és szeretet, amit tikkapnak! Még egyszer megköszönve az élményt, kívánok szép nyarat!

Imával és szeretettel: Kövesi Ferenc országos prézes

Hálás szívvel köszönjük Kövesi Feri atyának, hogy plébánosi és prézesi teendői mellett is időt szakított arra, hogy a Budavári Kolping Katolikus Óvoda tanév végi hálaadó szentmiséjét bemutassa a közelmúltban gyönyörűen restaurált Mátyás templomban. A gyermekek, szülők és az óvoda dolgozói nagy izgalommal várták az atya érkezését Pécsről. Elsősorban azért jelentett a gyermekeknek és nekünk is maradandó élményt ez a Te Deum, mert Feri atya közvetlen egyénisége, barátságos lénye mindvégig fenntartotta óvodásaink érdeklődését. Kérdéseire bátran válaszoltak, annak ellenére, hogy Feri atyával először találkoztak szentmisén. Boldogan elevenítették fel emlékeiket, az óvodai közösségben szeretetben és vidámságban eltöltött napokat. Megígérték, hogy a nyári szünetben sem feledkeznek el Jézusról, és szüleikkel, testvéreikkel közösen részt vesznek a családi nyaralások alkalmával is a vasárnapi szentmiséken. A gyermekek zengő éneke, a gitár- és furulyakiséret még meghittebbé tette a közös ünneplést. Megtisztelő volt számunkra, hogy névadónk, g Adolf Kolping születésének 200. évfordulójához közeledve Feri atya ellátogatott hozzánk. Szeretetével lelkileg megerősített bennünket, és erőt adott ahhoz, hogy munkánkat a jövőben is az eddig elért színvonalon és szellemiségben végezhessük.

Budapest, 2013. június 10.

A gyermekek, az óvoda dolgozói és Kolping Családja nevében:

Dobai Pálné óvodavezető, világi elnök

Gyula atya, a jó prézes, aki tanított minden szépre, jóra...

Kondákor Gyula Tornyiszenmiklóson, 1959. október 24.-én született. Lentibe 2009. augusztus 1-vel érkezett; 2009. augusztus 14.-én választottuk meg prézesünknek.

Egyedül teljesített szolgálatot 2010. augusztus 1-ig, ezt követően kapott káplánt Szakál Szilárd személyében. Két év múlva, amikor új káplánt kapott, Németh Csabát, már súlyos beteg volt. A 2012. júniusi Kolping misét gyógyulásáért ajánlottuk fel, a 2013. júniusit pedig „lelki üdvéért”. Első megnyilvánulása: Az egyházközséghez tartozó minden közösségnek – így a Kolping családnak is – helyet adott a Plébánián. Lentiszombathelyen a Mária-fánál tartott Kolping miséken befolyt perselypénzt minden alkalommal nekünk adta. Számos javaslattal és újszerű kezdeményezésekkel segítette a közösségek és Kolping családnak működését. Arra törekedett, hogy Lenti jelentőséggel bíró „Lelki Centrum”-má váljék; Máriás lelkületének köszönhetően – 2012 októberétől, a Hit évének kezdetével – intenzíven hozzákezdett az alapok lerakásához. Ehhez jó alkalmat szolgáltatott a templomnak ajándékozott Fatimai Szűzanya szobra. Kezdeményezésére és vezetésével minden hónap második vasárnapjának estéjén, a Kolping misék után – a Fatimai Szűzanya szobrának kíséretében – gyertyás körmeneten vonultunk a templom körül. Csodálatos élményt és lelki feltöltődést jelentett számunkra. Prézesünk súlyos betegen is lelkesen irányított bennünket még a téli hóesésben is. „Hófehér Mária!” – hallottuk tőle a templomban. (Ezt megörökítettem egyik versemben is, amelyet neki mutattam meg először. Örültem, hogy örömtől csillogó tekintettel olvasta, és mosoly ült arcára.) A májusi körmenet szomorúsággal töltött el bennünket, mivel már nem volt jelen, betegen feküdt a zalaegerszegi kórházban. Mindvégig hűséges se-

gítőtársa volt káplánunk, Csaba atya. Köztük nagyon jó együttműködés – szinte szülő-gyermek kapcsolat – alakult ki. Őt is bevonta a közösségek munkájába, összejöveteleinken minden alkalommal jelen volt. A mosolygós gyermeki arc most komoly, aggódó tekintet tükröz. A halál beálltaig vele volt, egész éjszaka virrasztott mellette, minden Isten áldott napon meglátogatta, megáldoztatta.

Köszönet az áldozatos hozzáállásért, melyet nem lehet elfelejteni. Nem felejtjük Gyula atyát sem, aki őt és bennünket is segített és tanított minden szépre, jóra. Áldja meg Isten, és nyerje el méltó jutalmát az Örök Hazában!

*Pető Jánosné Katalin
a Lenti „Szent Katalin” Kolping Család nevében*

Örök világosság fényeskedjék neki!

Templomunk megrepedt harangja
Jó pásztorunk, prézesünk siratja.
Vége a szenvedéssel teli keresztútnak,
Adjunk hálát édesjó Urunknak!

Szerette őt az Isten és Fia,
Szűz Anya, Mária, Fatima...
Mennybe szállt a hívők sóhaja,
Naponta érte szólt sok ima.

Örök álmát őrizze békés nyugalom,
Hiánya soha nem múló fájdalom.
„Örök nyugalmat adjál Urunk neki,
Örök világosság fényeskedjék neki!”

*Pető Jánosné Katalin
Búcsúzásul a Lenti „Szent Katalin”
Kolping Család nevében*

A Veszprémi Kolping Család Egyesület év végi hálaadása

„Ahol elhatalmasodik a bűn, ott túlrad a kegyelem“ (Róm 5,20)

Hagyományainkhoz híven az idei év zárását is megtartottuk egyházi és világi módon is.

2013. június 7-én, Csopakon egyik kolpingos társunk pincéjében jöttünk össze a világi búcsúztatóra.

A pince elől csodálatos kilátás nyílik a Balatonra. Persze ez számunkra már nem újdonság, hiszen évek óta itt tartjuk év végi utolsó összejövetelünket.

Az idén szakítottunk a hagyományokkal, és bográcsgulyás helyett pincepörköltet főztek az ellátásunkért felelős tagjaink. A „terülj-terülj” asztalkám most sem okozott csalódást: mindenki hozta konyhaművésze-te legjavát: sós- és édes süteményt, ropogtatni valót, házilag készített szörpöket. A keményebb italról / úgymint pálinka, bor/ házigazdánk gondoskodott. A záró rendezvényen szinte teljes létszámmal jelen voltunk. Sőt! az általunk segített öt gyermekes család is képviseltette magát legifjabb tagjával és szülei-vel. Hálas köszönet házigazdánknak és feleségének a szíves vendéglátásért.

Természetesen nem maradhatott el az egyházi hálaadás sem. Hála Istennek, mióta újra van prézesünk, ez már nem okoz többé gondot. 2013. június 12.-én, illeszkedve a templom miserendjéhez, megtartottuk hálaadó szentmisénket. A szentmisén aktívan vettünk részt: mi olvastuk a szentleckét, mi állítottuk össze a könyörgéseket. / Nem feledkeztünk meg az árvíz elhárításán segédkezőkről és a kárt szenvedettekről sem. / A népének mellett „kórusunk” kedvenc énekeinkből válogatva énekeltünk. Szokás szerint elhangzott az áldozás után a Kolping ima és mise végén a Kolping ének is. Prézesünk ifjú lendülettel az oltárról hozzánk csatlakozott az ének „Jöjj adj kezét...” részénél. S végül nem maradhatott el a szokásos zászlólengetés sem. Ez már hagyomány. Így ért véget a szentmise számunkra. Igazán felemelő érzés volt, több tagunk szinte a sírásig elérzékenyült. Az ilyen pillanatokért érdemes dolgozni.

Veszprém, 2013. 06. 16.

*Méboldné Rikk Valéria
a Veszprémi Kolping Család Egy. elnöke*

„Észlelték és komolyan veszik a lakossági igényeket, ennek megfelelően igyekeznek a polgárokhoz közelebb vinni a rendőrség tevékenységét” – jelentette ki Dakos József, Baranya megye rendőr-főkapitánya nemrégiben egy sajtótájékoztatón. Az elmúlt időszakban Pécsen több olyan eseti, de jellegénél fogva nagy közérdeklődést kiváltó erőszakos bűncselekmény történt, amely a lakosság biztonságérzetére jelentős hatással van. A Pius Kolping Család nem tétlenkedett: tagjai védelme érdekében bűnmegelőzési tájékoztatót szervezett. Május 8-án a havi taggyűlésre felkérték a Főkapitányság bűnmegelőzési munkatársát, Dr. Selényi Miklósné rendőralezredest egy előadás megtartására. Az alezredes asszony a majd másfél órás vetített képes, rövid filmekkel tarkított előadásában elsősorban a nyugdíjasokra leselkedő veszélyeket taglalta. Ismertette a trükkös tolvajok módszereit, és felkészítette a Kolping család tagjait a védekezésre, a helyes magatartásra. Sajnos a hétköznapi életben is számos olyan veszély leselkedik ránk, amelyre eddig nem is gondoltunk. Nagyon sok múlik azon, hogy egy ilyen szituációban hogyan viselkedünk. Ehhez a szakavatott előadó a legutóbbi esetek gyakorlati tapasztalatainak figyelembevételével igyekezett hasznos tanácsokat adni. Az előadás hallgatósága, a harmincegynéhány Kolping tag nagyon tanulságosnak tartotta az elhangzott előadást, amely minden bizonnyal hozzájárult nemcsak saját, hanem környezetük biztonságához is. Ezúton is köszönjük a Baranya megyei Rendőr Főkapitányságnak a tájékoztatót! *Dr. Tubák Zoltán*

Családnap Csesztvén

Az idei év májusában is megrendezésre került a hagyományosnak számító Családnap a Miskolc Mindszent Kolping Család szervezésében.

A plébániánk hívei mellett meghívtuk a régió Kolping családjait. Nagykállóról egy kisbusznyi Kolping tagot láttunk vendégül. A cél ezúttal Csesztve volt, egy kis település Nógrád megyében, amely különös módon is kötődik Palánki Ferenc püspök atyához. A program hosszúnak ígérkezett, ezért szombaton kora reggel, gyönyörű napsütésben és a jó időben bízva indultunk utunkra, hogy előkészítsük az ebédet, amely ezúttal gulyásleves volt. A főzés előkészítésében nagy segítséget kaptunk a csesztvei hívektől és a polgármestertől. Köszönjük nekik ezúton is, hogy rendelkezésünkre bocsátották a művelődési házat, és az üstöt, amelyben az ebéd készült. Ezen kívül temérdek süteménnyel is fogadtak bennünket. Amikor mindenki megérkezett, elsétáltunk a helyi katolikus templomba, ahol püspök atya szentmisét mutatott be. Előtte szót néhány szót a templom történetéről. Kántorként az édesapja működött közre, ami nem is meglepő, hiszen néhány évtizede ő a település kántora. Szentmise után a Madách-kúriát tekinthették meg a résztvevők, ahol jelenleg emlékmúzeum működik. Az ebédet a hagyományoknak megfelelően Balu bácsi kezdte el osztani az egyre türelmetlenebb és éhesebb híveknek. Ebéd előtt püspök atya pálinkáját kóstolhattuk meg, ami mindenkinek nagyon ízlett. Miután az ebédet és a helyiek által kínált süteményeket elfogyasztottuk, a buszosok útra keltek Balassagyarmat és Szécsény felé. Az előkészítő csapatunk ezután összecsomagolt, és elindultunk Hollókő felé.

Este 7 óra után értünk vissza a mindszei plébániára. Az útiterv ugyan most még nem ismert, de jövőre várunk szeretettel mindenkit! A programról készült további felvételek elérhetők a <http://kolping.gportal.hu/>, vagy a <http://www.miskolc-mindszent.hu/wp/media/fotok/csaladnap-203/honlaprol>.

Balogh Tamás Mindszent Kolping Család

20 éves évforduló Biriben

A Nagykállói Kolping Család szép jubileumhoz, fennállásának 20. évfordulójához érkezett 2013 április utolsó szombatján. A Dankó Pista Egységes Óvoda-Bölcsőde, Általános Iskola, Szakképző Iskola, Gimnázium és Kollégium adott otthont a bensőséges hangulatú ünnepségnek. Nagy izgalommal vártuk vendégeinket, akikkel nagy öröm volt újra találkozni. Vendégeink megtekinthették Kolping családjuk elmúlt húsz éves tevékenységét az iskola aulájában elhelyezett kiállításon. Ezután átvonultunk a helyi római katolikus templomba, ahol Szegedi Kálmán, a Debreceni Kolping Család prézese és Mézes Attila, újfahértói atya celebrálták a hálaadó szentmisét. A templomba a vendégcsaládok elhozták üdvözlőleveleiket, s emlékszalagot helyeztek el a Kolpingos zászlóknakra, melyeket Szegedi atya megáldott és megszentelt. Visszaérve az iskolába, intézményünk zenekara adott rövidke műsort, ami nagy sikert aratott. A megemlékezést egy finom ebéd, és közben kötetlen beszélgetés zárta.

Köszönjük a nyíregyházi, debreceni, egri, hajdúnánási, diósgyőri és újfahértói testvéreinknek, hogy velük együtt ünnepelhettünk!

Simonné Arany Viktória

Beszámoló Csókay László idegsebész főorvos előadásáról

Természetes, hogy megelőzi a híre. Olyan személy, akinek van véleménye, szigorú, ahogy önmagával is, és olyan, akire érdemes figyelni, akit érdemes meghallgatni. Tudatában van annak, hogy amit mond, arra sokan odafigyelnek, éppen ezért – felelőssége teljes birtokában – meg is fogalmazza, ki is mondja azokat az igazságokat, amelyeket Isten kegyelméből megismer.

A Kolping Ház nagytermét zsibongva töltötte meg a nagyszámú hallgatóság. Ő az előadói asztalnál, szelíd mosollyal az arcán várakozott. Ha valakit bemutatnak, kilépett gondolataiból, hogy aztán ismét koncentrálnon. Mintha életmentő műtetre készülne. Akkor viszont tudható, mit tesz: a Teremtőhöz fordul imájában, hogy eszköze lehessen, most ugyan nem szikével, hanem szavakkal, tanúságtétellel.

László Ferenc rövid köszöntője után a Kolping Család prézese, Juhász Ferenc kanonok, esperesplébános köszöntötte az előadót. A címben is azért szerepel, hogy főorvos, mert első mondataival ezt javította: még nem professzor, csak főorvos. Aztán belekezdett. Bár személyesen ismerem a Margit körüti templomunkból főorvos urat, de tanúságot tenni még nem hallottam. Arra számítottam, hogy az általa bevezetett, és már szinte az egész világon meghonosodott műtéti módszerről beszél, mint Isten ajándékáról. Igen, megemlítette. Azonban sokkal – még a papi szolgálatomban is használható - dolgokról beszélt.

Nekem két tény tetszett igazán. Az egyik, hogy agyunk mindent megjegyez, ami csak történik velünk. Azonban erről az emlékképet csak akkor tudjuk előhívni, ha valamilyen érzelmi megjelöltsége van annak. Sokszor tapasztalom én magam is, a gyónók is elmondják, hogy némely dolgot nem tudok/tudunk elfelejteni. Igen, le kellene törölnünk róla az érzelmi bélyeget (félelem, gyűlölet, harag, meg nem értés, sértettség), illetve sokkal jobban kellene arra törekednünk, hogy „pozitív” bélyeget is használjunk (lelkesedés, szeretet, segíteni vágyás).

A másik, ami tetszett egy esetéhez kapcsolódott. Egy

fiatalember – emberileg abszolút érhetetlen módon – öngyilkosságot kísérelt meg. A kísérlet nem sikerült teljesen, azonban menthetetlen volt, az étellel összeegyeztethetetlen sérüléseket szenvedett. Amikor az illetékes bizottság megállapította az agyhalál tényét, akkor a főorvos úr rákérdezett, hogy tényleg akarta-e a halált. És a fiatalember szeméből könny csordult ki. Az emberi agy néha „rosszul kapcsol”: rossz információkat köt össze. Van, amikor könnyen javítható, van, amikor nem. Rajtunk múlik, hogy mennyire törekszünk minden pillanatunkban a tudatos döntésekre!

Nem rejtette el Csókay főorvos úr azt sem, hogy szüksége volt arra, hogy megtérjen. Élte a kórházi orvosok mindennapi életét, jó néhány rossz szokással. (Ezek között volt gyónásköteles cselekedet is.) Amikor aztán egy Istenélmény hatására megtért, ak-kor a véletlenszerű felfedezését már tudta Isten rábízott ajándékként kezelni.

Számomra Csókay László főorvos úr tanúságtétele éppen emiatt lett nagybőjti lelki gyakorlat: Isten a megváltásban megajándékoz bennünket új étellel, amire egyre jobban ráhagyatkozva betölthetjük a földön azt a szerepet, amelyet Isten adott nekünk. Főorvos Urat kísérje Isten áldása szolgálatában!

Gyöngyös, 2013. április 22.

fr. Szabó József

Gulyás Pál emlékezete

Egy költő, aki a Biblia apokaliptikus képeihez hasonló módon látott

A Költészet napja alkalmából emlékezett meg közösségünk, a debreceni Kolping Család Egyesület a „legdebrecenibb költőről”, Gulyás Pálról családtagjai: dr. Gulyás Zoltánné, Klára asszony, a meny és Novák Dezsőné, Tünde asszony, a költő feleségének rokona megtisztelő jelenlétében. Gulyás Pál „poeta doctus”, (tudós költő) volt. Debrecenben született 1899. október 27.-én, és itt fogadta be hamvait 1944. május 13.-án az a város, amelyet az ország szellemi központjának szeretett volna látni. Ennek a célnak a szolgálatába állította sokoldalú életművét. A verseken kívül írt esszéket, tanulmányokat, szerkesztett folyóiratot, a *Válasz-t* (igaz, csak addig, míg a szerkesztőség nem költözött fel a fővárosba); kiterjedt levelezést folytatott, miközben megélhetésül tanárkodott. Nyolc nyelvet ismert, amelyekből fordított is. Nagy ismerője volt a mitológiának, különösen a germán *Eddának* és a finn *Kalevalának*. A keresztény mitológia szellemét, a Biblia ismeretét az ott-hontól és gimnáziumi tanulmányai színhelyétől kapta. A debreceni Református Kollégium diákja volt, majd városunk egyetemén szerzett magyar-német szakos tanári oklevelet. Élete utolsó, gyorsírással jegyzett versében egyként fordult Krisztushoz, „a Nagy Királyhoz” s a Csíksomlyói Máriához. (A költemény – amely kötetben még nem, csak az Új Ember 1988. február 7.-i számában jelent meg – ezt a címet viseli: Csíksomlyói Máriához.

Debreceniségét tudós irodalom-árok vívódó, „görcsös debreceniségnek” nevezik. „Nagy fajsúlyú” verseit az 1930-as években írta. Két, életében megjelent legjelentősebb verskötete is ekkoriban látott napvilágot, a *Tékozló* (1934), majd *Az Alföld csendjében* (1943). Ekkoriban mélyedt el alaposabban az egyes népek mitológiájában. Németh László írja róla: „Debrecen árkába vetve élt”, és „a vidéken őrzött szellemi erények mellett kardoskodott”. Célja mégis az egyetemesség, az elvont ideálok elérése volt, aminek letéteményesét Debrecenben, mint „a magyarság szellemi végvárában” (ez már Bata Imre kifejezése) látta. Így lett nála Debrecen „ó-kikötő”, amelynek „tájakat összekötő” szerepet szánt. Ez legszebben Debrecen, ó-kikötő” című verséből csendül ki. Íme, néhány sor a költeményből:

„Körülötte népek viharja, nézett
át bérces Biharba,
nem védte falait bátya, to-
rony, csak a hit.

Eltűntek alattad a sátrak, csordád
kolompja kifáradt,
– fordul a városhoz –
új paloták köde kél... Mondd,
hova lett a gyökér?

Hozd vissza a hajdani dűlőt, me-
nekülj befelé kívülről,
járd fel a Föld köreit, tárd fel a
rétegeit!

Fogadd ismét be hajódat, elteme-
tett lobogódat,
Debrecen, ó-kikötő, tájakat
összekötő!

Költői világában a kezdetektől jelen van a természet. Szeretettel tudott lehajolni egy szál virághoz, gyönyörködni egy fában. Szerette az erdőt, a madarakat, de ezt megéneklő versei sohasem önfeledt természetleírások. „Nem természetlíra már ez” – mondja tanulmányában Kiss Tamás. Gulyás Pál

nem oldódik fel igazán a természet szépségeiben, ő „a könyvek prizmaín át forgatja a világot”. Ezt a költő maga is kimondja A fák lassú szíve című versében: „Ott ültem a szobámban és a könyvek prizmaín át forgattam a világot. Az öreg meggyfa botban meglátja a hajdani zöld fácskát: „Ő is kicsi fácska volt, / Hajlékony zöld ága volt, / A sötét éj védte ő / Mint az alvó csecsemőt.” Mint ki szeretné újra ilyen fácskának látni a botot, „varázsolni” kezdi: Szellő, segíts! Táltos, nyeríts! Angyalok, angyalok, Halljátok meg az imát S adjatok rá zöld ruhát! (Meggyfabot c. vers)

Nagy gondolati verseiben is jelen van a természet. De mennyire más, milyen komor ennek képi világa! Például 1936-ban, mikor „csattogó ércmadarak” viszik a vért (Gömbös miniszterelnök paktumot kötött a „démonnal”, Mussolinivel), Gulyás Pál apokaliptikus képben ezt úgy látatja, hogy kilencmillió magyar ember vérért vitte ki az országból. Pedig a „a vér az Isten követje, egyedül Istené a vér”. (Isten követje” c. vers.) A fasiszmus korának Olaszországából száműzték Leonardót és Dantét, s ami ott van „ez már a tér örülete”. Gulyás Pál úgy érzi: „Szent Péternek boltozatától / megsemmisült kis almafám”. (Itáliához c. vers.) Debrecenben

Csokonai sírját akarták megbolygatni. Ezt ő helytelenítette. Ismét mitikusan felnagyít: Csokonai (is) „hörögve” tiltakozik (Csokonai gúlája előtt). Magyarországon Kölcseyt is elfelejtették. Őt így szólítja meg: „Csöndes szellem, aki nem éltél, / és mégis életet vetettél / aki a Tiszának s Dunának / partjához elvitte az Estét, / hozd fel tested kísértetét!” Most volna igazán szükség a Himnusz és a Vanitatum vanitas költőjére! Most, mikor „a bús Minden-mindegy remeg / vak vezérek cézári botján”(Kölcsey szelleméhez c. vers, melynek alcíme: A debreceni kollégium falára). 1940-ben írja meg a maga *Új vanitatum vanitas*-át, amit így indít:

„Szétszakadt a betlehemi
Krisztusnak óriás palástja,
köddé vált a Hegyi Beszéd
porba bukkott az égi bástya.”

A „farkasüvöltő korban” nincs hitük az embereknek, a Biblia is „kettéhasadt” – írja egy másik, A Biblia siratása c. versében.

„Hiába fojt meg a halál,
a szív a föld alatt is vérez...
Kettéhasadt a Biblia
elszálltak az égi vezérek.”

Az Evangélium elé című verséből keresztényi szemmel ki lehet olvasni, hogy a kivézető utat a hitben való megújulásban látta.

„Egy betlehemi megalázott
ember teremtett új világot,
megteremtette az Igéből,
a szeretet szent semmijéből.”

Bár Őt, a „betlehemit”, keresztire feszítették, „most sem tudják eltemetni”. „...Ő alakít most már mindent” Az Ég felé emelt karja mozdulatára a földre „új teremtés” költözött, és „a természet könnye kicsordult”. „Ez a könny tartja most a létünk / ez a könny hoz jövődöt nekünk.” Már említett hatyúdalában (utolsó versében) pedig így fohászkodik: „Ó, csupajó jóság, tiszta álom! / A lelket az ég urához / engedjétek, a Nagy Királyhoz, s a Csíksomlyói Máriához” A Mária kép néhány nap múlva koporsójában kísértte őt utolsó útjára... Köszönet a költő hozzátartozóinak, hogy jelenlétükkel és a sok dokumentummal, amit magukkal hoztak (eredeti könyvkiadások, fényképek stb.) emberközelibbé tették a „poeta doctus” Gulyás Pál alakját. Ugyancsak köszönet illeti azokat a kolpingos testvéreket, akik vállalták egy-egy vers vagy versrészlet bemutatását. Debrecen büszke lehet Gulyás Pálra. Hátha jövőre, halálának 70. évfordulójára az eddigieknél sokkal többen fognak megemlékezni róla! Úgy legyen!

Bérces Mária Klára, a Debreceni Kolping Család
Egyesületből

KISPESTI KOLPING CSALÁD EGYESÜLET

Kispesti Nagyboldogasszony
Főplébánia

VERS-PRÓZA-MESEMONDÓ

versenyt hirdet a következő kategóriákban:

- I. 8 - 12 éves
- II. 13 - 18 éves
- III. 18 év fölött

Műfaji megkötöttség nincs, a produkciók legföljebb 4 percesek lehetnek. Jelentkezési határidő: 2013. szeptember 1.

(Döntő: október 5.)A nevezés díjtalan.

Bővebb felvilágosítás:

Weiperthné Zsuzsánál:

06-20-519-7843,

vagy az alábbi e-mail címen: Szótsné

Hományi Katalin:

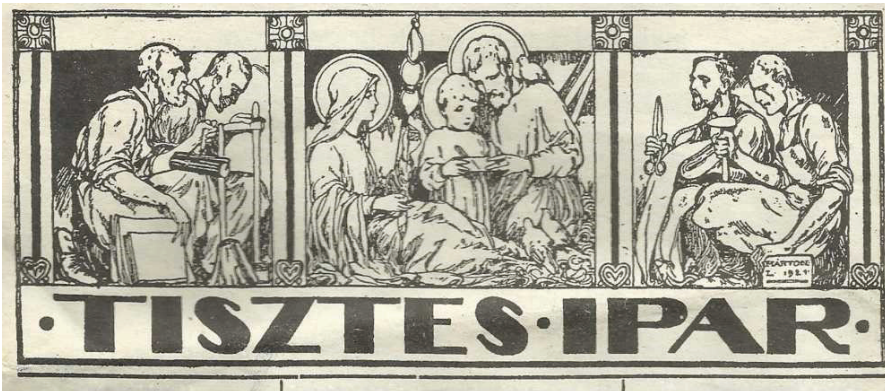
szotks@ajk.elte.hu

Kedves Fiatalok!

Ebben az évben augusztus 29. és szeptember 1. között rendezzük meg az Országos **Kolping Ifjúsági Tábor**t, melynek helyszíne Pécs lesz, ahol Kövesi Ferenc országos prézes lát vendégül bennünket. Részletek és program hamarosan!

További információ: Szabó Gellért - ifjúsági referens (+ 36 30 593 8864, vagy gellert8@gmail.com)

TISZTES IPAR
havilap
V. évfolyam 8-10. szám
1926.
augusztus-októberi
összevont szám.

Jubileumi táborozásunk beszámolója 1926.

*Dr. CSERNOCH JÁNOS bíboros, Magyarország Hercegrímásának
leirata a jubiláló Központoz:*

**MAGYARORSZÁG
HERCZEGPRÍMÁSA**

2314/1926. szám.

Méltóságos és Főtisztelendő pápai Praelatus, Örkanonok, Elnök úr!

Nagy örömmel értesültem róla, hogy a budapesti központi katolikus legényegylet fennállásának hetven éves jubileumát folyó hó 22-én ünnepélyes istentisztelettel és diszgyüléssel fogja megülni. A jubiláris ünnepségeken szíves készséggel vennék részt személyesen nemcsak azért, mert az egyesületnek fővédnöke vagyok, hanem főleg azért, mert azt az üdvös és kihatásaiban igen áldásos munkát, melyet a budapesti központi kath. legényegylet már hetven esztendőn keresztül Kolping szellemében folytat, mint főpásztor különösen is becsülöm. Mivel azonban egyéb halaszthatlan teendőim miatt kénytelen vagyok ez ünnepségről elmaradni, ezt az utat használom fel arra, hogy a jubiláló egyesületet főpásztori szívem melegevel köszöntsem. Elismeréssel és köszönettel adózom mindazoknak, akik e virágzó egylet munkájában bármiképpen részt vesznek. Legyen jutalmuk az Isten áldása és az a tudat, hogy e munkájukkal az egyháznak és a társadalomnak különösen értékes szolgálatot tesznek. Az iparos világot, a mestereket csak így mint a legényeket és tanoncokat buzdítom és kérem, hogy csoportosuljanak szívesen a legényegylet zászlaja körül, mert a legényegyleti házban a javukat akarják és értük dolgoznak. Szívvel kívánom, hogy az egylet működését továbbra is az Isten bőséges áldása kísérje.

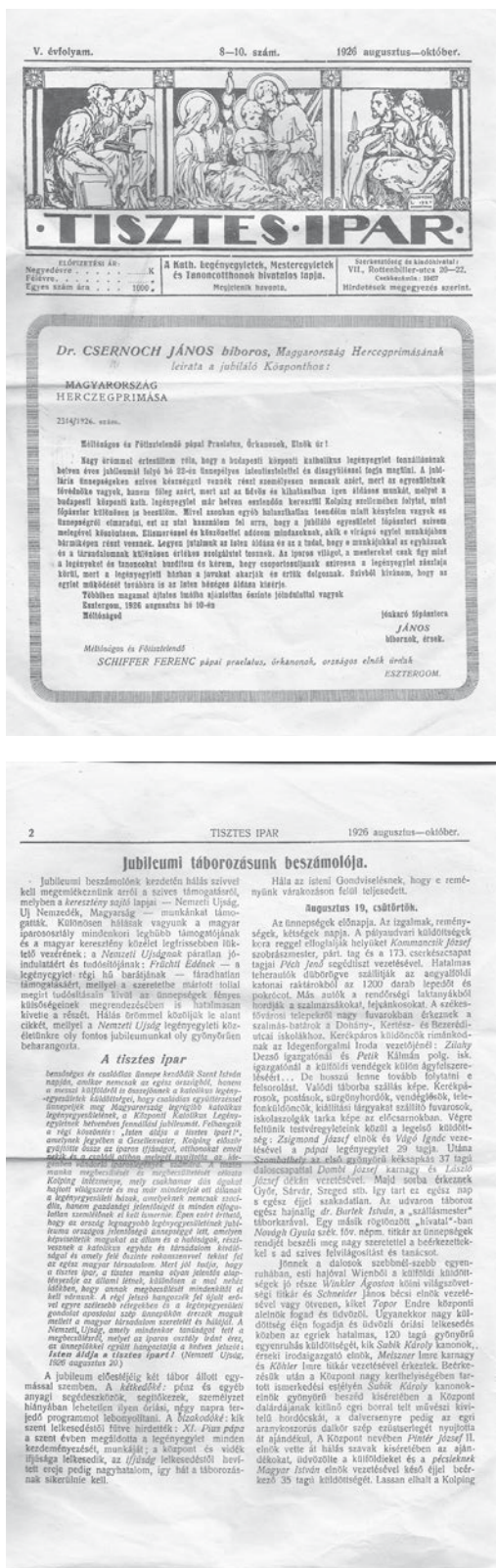
Többiben magamat ajátatos imáiba ajánlottan őszinte jóindulattal vagyok Esztergom, 1926 augusztus hó 10-én

Méltóságod jóakaró

főpásztor
JÁNOS
bíbornok, érsek.

Méltóságos és Főtisztelendő

*SCHIFFER FERENC pápai praelatus, örkanonok, országos elnök úrnak
ESZTERGOM.*

Jubileumi táborozásunk beszámolója.

• Jubileumi beszámolónk kezdetén hálás szívvel kell megemlékeznünk arról a szíves támogatásról, melyben a keresztény sajtó lapjai — Nemzeti Újság, Új Nemzedék, Magyarország — munkánkat támogatták. Különösen hálásak vagyunk a magyar iparososztály mindenkori leghűbb támogatójának és a magyar keresztény közélet legfrissebben lüktető vezérének; a Nemzeti Újságnak páratlan jóindulatáért és tudósítójának: Prüdül Edének — a legényegylet régi hű barátjának — fáradhatatlan támogatásáért, melylyel a szeretetbe mártott tollal megírt tudósításain kívül az ünnepségek fényes külsőségeinek megrendezésében is hatalmasan kivette a részét. Hálás örömmel közöljük le alant cikkét, mellyel a Nemzeti Újság legényegyleti közéletünkre oly fontos jubileumunkat oly gyönyörűen beharangozta.

A tisztos ipar

*bensőséges és családias ünnepe kezdődik Szent István napján, amikor nemcsak az egész országból, hanem a messzi külföldről is összejönnek a katolikus legényegyesületek küldöttségei, hogy családias együttérzéssel ünnepeljék meg Magyarország legrégebb katolikus legényegyesületének, a Központi Katolikus Legényegyletnek hetvenéves fennállási jubileumát. Felhangzik a régi köszöntés: „Isten áldja a tisztos ipart!”, amelynek jegyében a Gesellenvater, Kolping először gyűjtötte össze az iparos ifjúságot, otthonokat emelt és a családi otthon melegét nyújtotta az idegenben vándorló iparoslegények számára. A tisztos munka megbecsülését és megbecsültetését célozta Kolping intézménye, mely csakhamar dús ágakat hajtott világszerte és ma már mindenfelé ott állanak a legényegyesületi házak, amelyeknek nemcsak szociális, hanem gazdasági jelentőségét is minden elfogulatlan szemlélőnek el kell ismernie. Epen ezért érthető, hogy az ország legnagyobb legényegyesületének jubileuma országos jelentőségű ünnepséggé lett, amelyen képviseltetik magukat az állam és a hatóságok, résztvesznek a katolikus egyház és társadalom kiválóságai és amely felé őszinte rokonszenvvel tekint fel az egész magyar társadalom. Mert jól tudja, hogy a tisztos ipar, a tisztos munka olyan jelentős alaptényezője az állami létnek, különösen a mai nehéz időkben, hogy annak megbecsülését mindenkitől el kell várnunk. A régi jelző hangozzék fel újult erővel egyre szélesebb rétegekben és a legényegyesületi gondolat apostolai szép ünnepükön érezzék maguk mellett a magyar társadalom szeretetét és háláját. A Nemzeti Újság, amely mindenkor tanúságot tett a megbecsülésről, melyet az iparos osztály iránt érez, az ünneplőkkel együtt hangoztatja a kedves jelszót: **Isten áldja a tisztos ipart!** (.Nemzeti Újság, 1926 augusztus 20.)*

A jubileum előestéjéig két tábor állott egymással szemben. A kételkedő; pénz és egyéb anyagi segédeszközök, segítőkészek, személyzet hiányában lehetetlen ilyen óriási, négy napra terjedő programot lebonyolítani. A bizakodóké: kik szent lelkesedéstől fűtve hirdették: XI. Pius pápa a szent évben megáldotta a legényegylet minden

kezdeményezését, munkáját; a központ és vidék ifjúsága lelkesedik, az ifjúság lelkesedéstől hevitet ereje pedig nagy hatalom, így hát a táborozásnak sikerülnie kell. Hála az isteni Gondviselésnek, hogy e reményünk várakozáson felül teljesedett.

Augusztus 19, csütörtök.

Az ünnepségek elő napja. Az izgalmak, reménységek, kétségek napja. A pályaudvari küldöttségek kora reggel elfoglalják helyüket Kommancsik József szobrászmester, párt. tag és a 173. cserkészcsapat tagjai Péch Jenő segéd-tiszt vezetésével. Hatalmas teherautók dübörögve szállítják az angyalföldi katonai raktárokból az 1200 darab lepedőt és pokrócot. Más autók a rendőrségi laktanyákból hordják a szalmazsákokat, fejbánkosokat. A székes-fővárosi telepekről nagy fuvarokban érkeznek a szalmás-bátárok a Dohány-, Kertész- és Bezerédi- utcai iskolákhoz. Kerékpáros küldöncök rimánkodnak az Idegenforgalmi Iroda vezetőjénél: Zilahy Dezső igazgatónál és Petik Kálmán polg. isk. igazgatónál a külföldi vendégek külön ágyfelszereléséért ... De hosszú lenne tovább folytatni e felsorolást. Valódi táborba szállás képe. Kerékpárosok, postások, sürgönyhordók, vendéglősök, telefonküldöncök, kiállítási tárgyakat szállító fuvarosok, iskolaszolgák tarka képe az előcsarnokban. Végre feltűnik testvéregyleteink közül a legelső küldöttség: Zsigmond József elnök és Vágó Ignác vezetésével a pápai legényegylet 29 tagja. Utána Szombathely az első gyönyörű kéksapkás 37 tagú daloscsapattal Dombi József karnagy és László József dékán vezetésével. Majd sorba érkeznek Győr, Sárvár, Szeged stb. így tart ez egész nap s egész éjjel szakadatlan. Az udvaron táboroz egész hajnalig dr. Barlek István, a „szállásmester“ táborkarával. Egy másik rögtönzött „hivataliban Novágh Gyula szék. főv. népm. titkár az ünnepségek rendjét beszéli meg nagy szeretettel a beérkezettekkel s ad szíves felvilágosítást és tanácsot.

Jönnek a dalosok szebbnél-szebb egyenruhában, esti hajóval Wienből a külföldi küldöttségek jó része Winkler Ágoston kölni világszövetségi titkár és Schneider János bécsi elnök vezetésével vagy ötvenen, kiket Topor Endre központi alelnök fogad és üdvözl. Ugyanekkor nagy küldöttség élén fogadja és üdvözli óriási lelkesedés közben az e griek hatalmas, 120 tagú gyönyörű egyenruhás küldöttségét, kik Subik Károly kanonok, érseki irodaigazgató elnök, Meiszner Imre karnagy és Köhler Imre titkár vezetésével érkeztek. Beérkezésük után a Központ nagy kerthelyiségében tartott ismerkedési estjén Subik Károly kanonokelnök gyönyörű beszéd kíséretében a Központ dalárdájának kitűnő egri borral telt művészi kivitelű hordócskát, a dalversenyre pedig az egri aranykoszorús dalkör szép ezüstserlegét nyújtotta át ajándékkul, A Központ nevében Pintér József II. elnök vette át hálás szavak kíséretében az ajándékokat, üdvözölte a külföldieket és a pécsieknek Magyar István elnök vezetésével késő éjjel beérkező 35 tagú küldöttségét. Lassan elhalt a Kolping...

„Isten áldja a tisztességes ipart.”

Találkozás a Nemzetközi Kolping Szövetség főtitkárával. Kétszáz éve született Adolf Kolping, aki fiatal káplánként, 1849-ben alapította meg az első legényegyletet abból a megfontolásból, hogy a társadalmi bajokat csak a

keresztény elvekhez való visszatérés által lehet enyhíteni és megoldani. A katolikus legényegylet foglalkozott tagjai betegbiztosítási és érdekvédelmi ügyeivel is. A Nemzetközi Kolping Szövetség nemrég megválasztott új főtitkára, a 34 éves Markus Demele május elején Magyarországra látogatott, ekkor beszélgettünk vele a ma már világméretű mozgalom jelenéről és jövőjéről.

- *Hogyan lesz valaki a Nemzetközi Kolping Szövetség főtitkára ilyen fiatalon?*

- Hagyomány a kolpingosoknál, hogy mindig fiatal főtitkárt választanak. Elődöm, a tavaly nyugdíjba vonult Hubert Tintelot úr 25 éves volt, amikor megválasztották. Ehhez képest szinte öregnek is érezhetem magam...

- *Korábban mivel foglalkozott?*

- Közgazdász diplomát szereztem, majd teológiát tanultam, közben egy évet Kenyában töltöttem, különböző egyházközösségekben dolgozva. Ott ismerkedtem meg későbbi feleségemmel. Tanulmányaimat befejezve a frankfurti egyetemen, a társadalomtudományi kutatóintézetnél kezdtem dolgozni, a keresztény etika és a katolikus társadalmi tanítás kérdéseivel foglalkoztam, üzleti etikát tanítottam, és pasztorális munkatársként dolgoztam az egyetemi kápolnában.

- *Hogyan és mikor került kapcsolatba a Kolping-mozgalommal?*

- Mondhatnám: beleszülettem. A Hamburghoz közeli Lüneburgban, ahol felnőttem, apám aktív tagja volt a helyi Kolping-családnak. Ez azonban akkor még nem vonzott engem igazán, mivel Németországban jobbra idősebb emberek tartoztak akkoriban a mozgalomhoz. Amikor Kenyába indultam, apám a lelkemre kötötte, mindenképpen az ottani Kolping-házban lakjam. Ott tapasztaltam meg, hogy a Kolping nem szükségképpen idős hölgyek és urak egyesü-

lete. Ott rengeteg fiatal civil és pap tartozik a mozgalomhoz, Németországba visszatérve magam is beléptem, és igyekeztem tapasztalataimmal és lelkesedésemmel erősíteni és fiatalítani a mi helyi Kolping-családunkat. Bennem Afrikában tudatosodott, hogy milyen fontos ez a mozgalom.

- *Adolf Kolping és az általa indított mozgalom a modern kapitalizmus kezdeti időszakában keresett és talált válaszokat a társadalom problémáira. Mennyiben aktuális ez ma, a globalizmus világában?*

- Azok a problémák, amelyekkel százötven éve Kolping az első legényegyletet megalapításakor szembesült, nagyon hasonlítanak a maiakra. A kapitalizmus kezdetén fontos volt a szociális háló megteremtése — az elmúlt húsz-harminc évben azt tapasztaljuk, hogy ma ugyancsak ez az egyik legégetőbb feladat, hogy az emberek helyzetén javíthassunk. Kolping akkor legényegyleteket alapított, mi ma némiképpen más formákban, de ugyanarra az igényre akarunk válaszolni: az emberek akkor is és most is tartozni akartak valahová, egy olyan közösségbe, ahol együtt tudnak gondolkodni és cselekedni, formálni a maguk és a szűkebb vagy éppen tágasabb környezetük életét — egészen az országos vagy éppen európai politikáig. Az európai eredetű Kolping-mozgalom ma Afrikában, Ázsiában és Latin-Amerikában is működik: a helyi sajátosságok szerint, ugyanazt az alapvető célt szolgálva.

- *Hogyan találhatnak rá ma az emberek akiknek szükségük volna rá a Kolping-eszmékre és közösségekre? Hiszen a médiumok konzumentársadalom „értékeire”, irányítva a figyelmüket, nem pedig a valóság, a szolidaritást az Egyház társadalmitanítása felé...*

- A mai ember rengeteg lehetőség közül választhat, hogyan töltsön szabadidejét, mivel töltsön be a gondolatvilágát. Figyelméért, érdeklődéséért meg kell küzdenie annak is, aki a segítségére kíván lenni. Meg kell szólítani őt. Ott, ahol van, azon a nyelven, amelyet ért. Kolping annak idején újságot adott ki, és a vasárnapi mise után igyekezett együtt tartani a fiatalokat. A mai ifjúság kevésbé olvas újságot, és nem sokan járnak misére közülük.

Mi igyekszünk ott lenni a Twitteren, a Facebookon, minden olyan médiaterületen, amelyet a fiatalok használnak. Azt tapasztalom: a fiatalokban nagyon nagy igazságérzet működik. Jézus tanításával, Kolping gondolataival igenis megszólíthatók. És ezt a szellemiséget sokan határozottan képviselni is igyekeznek közülük az élet különböző területein: ismerőseik körében éppúgy, mint például az önkormányzatokban. Spanyolországban és Portugáliában például a munkanélküliség elleni küzdelemben élen járnak a kolpingos fiatalok. *-Jó hallani, hogy van céljuk, van eszközük, szellemi municiójuk... De van-e esélyük?*

- Én magam nagyon hiszek a civil társadalom erejében. Észak-Afrikában például az elmúlt években azt láttuk, hogy éppen a civil társadalom váltotta le a korábbi, sok évtizede fennállt diktatúrákat. Mi is arra neveljük a fiatalokat a Kolping-családokban, hogy vegyenek részt a közéletben, szóljanak bele a politikába, éljenek a demokrácia lehetőségeivel, küzdjenek igazukért, jelenítsék meg a keresztény értékeket a társadalomban. Vegyenek részt a választásokon, és maguk is legyenek választhatók. Ez köteles-

sége a keresztény embernek. Ahogyan az is, hogy felelősen bánjon a világ javaival, aminek meg kell jelennie például a tudatos vásárlói szokások kialakításában is. Nem győzöm hangsúlyozni: nem egyéni érdekekről és magányos küzdelmekről van szó, hanem közösségekben való életről és gondolkodásról, szolidaritásról és együttműködésről. A Nemzetközi Kolping Szövetség jelen van az ENSZ-ben, a Nemzetközi Munkaügyi Szervezetben, és az Európa Tanácsban is ott ülnek a mi képviselőink. *- A Kolping-mozgalom szoros kapcsolatban van a Katolikus Egyházzal, a családok, legalábbis Európában, a plébániákhoz kapcsolódva működnek. Ez előnyt, de hátrányt is jelenthet...*

- Valóban, vannak, akiket az Egyház „konzervatívizmusa” tart távol a mozgalomtól, mely eredetében katolikus és egyházi, hiszen Adolf Kolping maga is pap volt. A mozgalomnak ugyanakkor megvan a saját mozgásteré és demokratikusan választott vezetése, tehát önálló életet él. A „hivatalos” Egyház hierarchikus felépítése és a Kolping-mozgalom demokratikus családiassága nem kizárja, hanem kiegészíti egymást. Sokan

a Katolikus Egyházban találnak rá a Kolping-mozgalomra, mások a mozgalommal megismerkedve kerülnek közel a hithez, a valláshoz az Egyházhoz.

- Akik ma a Kolping-mozgalom felé fordulnak, konkrét segítséget keresnek — például valamiféle jó szakképzést, közös érdekérvényesítési lehetőséget -, vagy érdekli őket ennek szellemisége, lelkiisége is?
- Hogy ki miért csatlakozik, az attól is függ, melyik régióban, melyik országban találkozunk velünk. Nyilván minden történet egy kissé különböző: a Kolping-mozgalomnak ma világszerte mintegy négyszáz-ezer tagja van. Azt kell mondanom: rosszul tesszük a dolgunkat, ha egészen úgy működünk, mint mondjuk egy hittanecsoport, de akkor is, ha összetéveszthetők vágyunk bármely más érdekvédő vagy szakmai szervezettel. Szóval nem az a legfontosabb kérdés számomra, hogy valaki miért csatlakozik, hanem hogy egész tevékenységünket látva, abban részt vállalva maradjon itt.

KT

A Magyar Kolping Ifjúság Augsburgban

Tavaly ősszel a Magyar Kolping Szövetség útjára indította az Ifjúsági Vezetőképző programját, mely azt a célt szolgálja, hogy az ifjúsági vezetőkön keresztül minél több fiatal és gyermek legyen aktív tagja a Kolping családoknak. Ennek a programsorozatnak egyfajta „csúcspontjaként” márciusban a németországi Augsburgban vendégeskedtünk a helyi Kolping ifjúság szervezésében.

Március 14-én, csütörtökön reggel indult a vonatunk a budapesti Keletei pályaudvarról. Mindenki szerencsésen odaért a korai találkozóra, s kezdetét vette a hosszú utazás. Kora délután megérkez-

tünk Münchenbe, ahonnan helyi vasúttal utaztunk tovább Augsburgba. Érkezésünkkor a fiatalok nagy lelkesedéssel és örömmel vártak bennünket – többeket már ismertek a magyarok közül, a jó hangulat tehát már az elején garantált volt. Rögtön átkísértek minket a szállásunkra, a kolpingosok által üzemeltetett kollégiumba, ahol a szobáink és a szállás felfedezése után közösen megvacso ráztunk. Az este folyamán „ismerkedős játékokat” játszottunk. Hamar megtanultuk egymás nevét s pár fontos dolgot mindenkiről. 9 óra körül lesétáltunk a szintén kolpingosok által üzemeltetett „Blue Duck” klubba, ahol aznap

épp Szent Patrik napi ünnepséget tartottak, s mi is bekapcsolódtunk a kötetlen beszélgetésbe, játékba. Másnap – pénteken – reggeli után kezdődött a délelőtti program, ahol a helyi kolpingos ifjúsági vezetők bemutatták egyfajta interaktív előadás formájában a náluk működő ifjúsági képzést, s hogy hogyan vonják be a gyerekeket, fiatalokat a Kolping családok életébe. Ebéd után a társaság egy része múzeumba látogatott, a másik fele pedig a várossal ismerkedett. Késő délután találkoztunk újra a szálláson, ahonnan autókkal együtt elindultunk Schwabmünchenbe, az ottani Kolping családhoz. Részt vettünk a helyi ifjúság összejövetelén,

ahol megpróbáltuk közösen eldönteni, mik azok az értékek, amelyek meghatároznak egy közösséget. A kommunikáció itt is, mint egész végig németül és angolul zajlott. Este pedig a schwabmüncheniek egy autentikus sváb esttel vártak bennünket: rengeteg húsfélélt szolgáltak fel, annak ellenére, hogy nagybőjt péntekje volt. Ezt sokan meglepődve fogadtuk, de vendégek lévén nem utasítottuk vissza az ételeket. Késő estig maradtunk, beszélgettünk, táncoltunk, s éjszaka igen jó hangulatban értünk vissza Augsburgba. Szombat délelőtt folytatódott az interaktív „Workshop”, ahol közösen ötleteket gyűjtöttünk arról, hogyan lehet egy Kolpingos közösséget, családot felépíteni: volt

szó a gazdasági részről, a gyerekekről, az ifjúság bevonásáról, a vezetők munkájáról. Egyszerűen körbejártunk minden lehetséges területet. Az ebédet követően idősebb kolpingosok vezetésével városnéző túrára indultunk. Bemutatták nekünk a várost, s meséltek a történelméről is, még az augsburgi csata is szóba került. A túra végén a Szent Ulrich katedrálisba érkeztünk, ahol német nyelvű szentmisén vettünk részt.

Este az augsburgi Kolping család vacsorával egybekötött egész estés programmal várt minket. A Kolping család leány tagjai táncbemutatóval kedveskedtek nekünk. Ezután késő estig beszélgettünk, táncoltunk, játszottunk, majd rengeteg élménnyel feltöltődve hazasétáltunk, és nyugovóra tértünk. Vasárnap reggeli után kicsit szomorúan, de szép emlékekkel gazdagodva búcsúztunk vendéglátóinktól, akik egészen a vasútállomásig kísérték bennünket. A vonat a kora esti órákban érkezett meg Budapestre, ahonnan mindenki elindult hazafelé, de tudtuk, hogy ezzel még nincs vége az ifjúsági vezetőképző kalandjainak!

Írta: Zsidi Sára Johanna és Földes János István

NEMZETKÖZI HÍREK

Kolping Kerpenben született

Kerpenben, A. Kolping szülővárosában a generalprézes Msgr. Ottmar Dillenburger, a Német Kolping Szövetség prézese, Josef Holtkotte, a nemzetközi főtitkár, Dr. Markus Demele és más vezetőségi tagok jelenlétében új kiállítás nyitotta meg kapuit a bicentenáriumi évében. Zarándokok és sok száz helybeli vendég gyűlt össze a Szent Martin templomban, hogy megtekintse a kiállítást, amely születéstől a boldoggá avatásig mutatja be Adolf Kolping életét. A kiállítás az év végéig látható, melegen ajánljuk megtekintését minden ide látogató zarándoknak.

Németország

„Együtt Afrikáért” Iskolai kampány indul a német iskolákban. Együtt Afrikáért a szlogenje annak az iskolai kampánynak, amely áprilisban kezdődött a német iskolákban. A tanulók iskolai órák keretében

ismerkednek az afrikai emberek, fiatalok életkörülményeivel, a munkához, tanuláshoz való lehetőségeikkel. A cél az, hogy az ismeretekeken felül megismertessék a tanulókat az afrikai élet nehézségeivel. Az, akit a téma mélységeiben is érdekel, jelentkezhet további ismertetőért a Nemzetközi Kolping Szövetségben. A kampány nagykövete Ivy Quainoo, ismert énekes.

Ecuador

Kolpingosok főztek a német vendégeknek 105 kolpingos fiatal, akik önkéntesként dolgoznak Ecuadorban, találkoztak szerveztek a német közösség Szent Mihály Templomában. Ecuadorban jelenleg 45 Kolping család dolgozik. BMZ és ecuadori állami támogatással 6 és 24 hónap között dolgozhatnak az országban. A Kolping Szövetség vek óta részt vesz a nemzetközi csereprogramban. Így sok fiatalnak nyílik lehetősége fejlődő országokban dolgozni. A fiatalok megismerkednek az életkörülményekkel, a helyi problémákkal, sok tapasztalatot

szereznek ezalatt az idő alatt. Az ecuadori Kolping családok látták vendégül az önkénteseket.

Litvánia

Április végén ünnepelte megalkakulásának 20. évfordulóját a Litván Kolping Szövetség. Markus Demele nemzetközi főtitkár a luxemburgi, svájci, német kolpingosok képviselői, valamint helyi Kolping családok is részt vettek a kaunasi Városházán rendezett ünnepségen. Litvániában a 90-es években hozták létre az első Kolping Kollégiumot a Nemzetközi Kolping Szövetség támogatásával. Azóta több ezer fiatal tanulását segítette a Kollégium. A műszaki szakiskola létrehozása a szolidaritás ékes példája, mely a német, a svájci és luxemburgi kolpingosok segítségével valósult meg. A Litván Szövetség sok kihívás előtt áll, de reméljük, leküzdik a problémákat.

Nemzeti Összetartozás Napja

Trianoni megemlékezés 2013.

Romhányban a Romhányi Kolping Család Egyesület és a Rákóczi Szövetség, valamint a FIDESZ-KDNP helyi szervezete immáron tizenharmadik alkalommal tartotta június 4.-én trianoni békediktátummal kapcsolatos megemlékezését. Ez évben a plébániatemplom előtt lévő világháborús hősi emlékműnél tartottuk meg a rendezvényt, melyet a Romhányi Dalárda közreműködésével elhangzó Himnuszszal nyitottunk meg. Ezt egy szép József Attila vers követte, majd az alábbiakban közölt megemlékező beszéd elhangzását követően a hősök emléke előtt tisztelegve megkoszorúztuk az emlékművet. A megemlékezést a Szózat és a Székely Himnusz éneklésével zártuk. A rendezvényt követően a Kolping család azon tagjai, akik részt vettek az idei Csík-somlyói Búcsún és zárándoklanton, vetített képes élménybeszámolót tartottak a templomban.

Részletek az ünnepségen
elhangzott beszédből:

Kedves Barátaim!
Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

A mai napon egy a nemzetünk számára tragikus és szomorú évfordulóról is meg kell emlékeznünk. Igen! Emlékeznünk kell! Sezért egy mottóval kezdeném gondolataimat: „Aki történelmét nem ismeri, nemzeti hőseit, hagyományait nem tiszteli, az a jövőt nem érdemli!” Június 4-én 93. évfordulója van annak, hogy a Párizs melletti versailles-i parkban levő Trianon palotában a szövetséges antant hatalmak képviselői aláírás után kihírdették az I. világháborút lezáró, Magyarország, a magyar nemzet számára katasztrofális következményekkel járó békeszerződést. A trianoni békeszerződésnek nevezett diktátumot az

I. világháborút győztesként befejező Franciaország, Nagy Britannia és az Amerikai Egyesült Államok vezetőinek, Clemenceau francia miniszterelnöknek, Lloyd Georges angol miniszterelnöknek és Wilson amerikai elnöknek bosszúvágya és a magyargyűlölettel vezérelt Eduárd Benes, cseh tárgyalóképviseelő és Bratianu, román miniszterelnök féktelen nacionalista mohósága jellemezte. A magyar nemzetet öt részre szakították, minden harmadik magyar ember idegen állam fennhatósága alá került kisebbségi sorsra ítélve.

Családok szakadtak szét, sokan az idegen fennhatóság miatt földönfutóvá válva menekülni kényszerülnek szülőföldjükről. A magyarságukat vállalók sok esetben – különösen a Romániához csatolt Erdélyből és a Partiumból – atrocitásoknak kitéve, védelem nélkül, sokszor pusztán életüket mentve menekültek a megmaradt, kifosztott csonka hazába. Mindez nem volt elég a békediktátum kitervelőinek: a megcsonkított és megalázott, a román megszálló csapatok által kirabolt Magyarországhoz hatalmas összegű háborús jóváértel megfizetésére is kötelezték. Összegezve: a trianoni békeszerződéssel az I. világháború vesztesei közül Magyarországot büntették a legsúlyosabb szankciókkal. Feltehető a kérdés: Miért hagytuk, hogy ez a nemzeti katasztrófát előidéző békeszerződés érvénybe lépjen?

Azért, mert 1918-ban a szocialista és pacifista elveket hirdető ostoba, szüklátó körű vörös gróf, Károlyi Mihály és elvbarátai, többek közt Jászi Oszkár, Kunfi Zsigmond, Böhm Vilmos, Pogány Schwartz József, Linder Béla háterszági felforgató tevékenysége és lázítása a frontokon hősiességgel helytálló, s a fegyverszüneti tárgyalások megkezdésekor még inaktív honvédség felbomlasztása és szétzüllesztése miatt a nemzetpusztító diktátummal szemben nem tudtuk kellő erőt felvonultatni.

De nem mindenki fogadta el hazánk megcsonkítását! A magyarság legjobbjai már 1920 előtt is bátran és önként küzdöttek ellene. Külön meg kell itt emléteni a Kratochwill Károly ezredes vezetésével küzdő székely hadosztály hőseit, akik 1918. végétől 1919. áprilisáig a sokszoros román túlerővel szemben védelmezik Erdélyt és a Partiumot, illetve Balassagyarmat hős polgárait, vasutasait, akik Vízzy Zsigmond főhadnagy vezetésével kiűzik a betolakodó cseh alakulatokat. Az Ő hősiességük és áldozatvállalásuk nélkül ma Balassagyarmat és környéke idegen uralom alá került volna. Nem véletlen, hogy Balassagyarmat elnyerte a „Legbátrabb város”, a „Civitas Fortissima” címet. Hasonlóképpen bátor önkéntesek hősiességének köszönhető, hogy Sopron és környéke megmenekült az elcsatolástól, s ma nem Ódenburg a város neve. Az önkéntesek Ágfalva mellett vívott harcai kényszerítették ki a népszavazást – sajnos csak itt --, melynek eredménye alapján Sopron és környéke nem került Ausztriához. Azóta viseli Sopron a „Leghűségesebb város” címet. Nemzetünk életerejét bizonyítja,

hogy a trianoni diktátum okozta trauma ellenére a két világháború között az 1929-1933.-i gazdasági világválságot is átvészelve dinamikus gazdasági és kulturális fejlődés indul meg hazánkban, s a revíziós politika révén 1938 és 1940 között békés úton sikerül még elérni azon területek visszacsatolását, ahol a legnagyobb többségben élnek magyarok. (Felvidék magyarlakta területei, Kárpátalja, Észak-Erdély és a Székelyföld, Bácska-Bánát magyarok lakta részei.) Sajnos a II. Világháború kitörése, majd szörnyűségei újból romba döntötték hazánkat és a háborút lezáró Párizsi békeszerződés újólag megcsonkította az országot. Az ezután következő szovjet megszállás és a kommunista diktatúra évei alatt Trianon nevét még említeni sem volt szabad. A 40 évig tartó diktatúra ideológiáját az úgynevezett proletárinterna-

cionalizmus jelentette, s a nemzeti összetartozás érzését, a magyarságtudatot igyekeztek elhallgatással, ha kellett erőszakkal megszüntetni. Ennek az agymosásnak és a szocialista Gyurcsány kormány hazug ellenpropagandájának szomorú következménye a 2004. december 5-i népszavazás eredménye, amikor is az anyaország cserbenhagyta a határainkon kívül rekedt honfitársainkat és nem szavazta meg számukra a magyar állampolgárság felvételi lehetőségét. Ilyen dolognak soha többé nem szabad előfordulnia!.....

Június 4-e ma már nemcsak a trianoni diktátumra való megemlékezésünk napja, hanem a „Nemzeti Összetartozás Napja” is lett. Ezt 2010. május 31.-én a Magyar Országgyűlés törvénybe iktatta. .... Az Európai Unióban egyesült nemzetek közötti megmaradásunk zálogát az adja, hogy párt-

állástól függetlenül egységesen kiállunk a békediktátum miatt a határainkon kívülre került honfitársaink kulturális és területi autonómiáért folytatott küzdelmei és igazságkeresése mellett. Ez egyben a XXI. században hazánk és nemzetünk megmaradásának feltétele is. Ezen a téren nem szabad megosztottnak lennünk!!!.....

Mai megemlékezésünket zárjuk tiszteletteljes főhajtással a magyarság számára tragikus XX. században a hazánkért elesett hősök emléke előtt!

Imáinkban kérjük a jó Istent, s hazánk patrónáját, a Szűzanyát, hogy hazánkat, nemzetünket óvja s adja meg nemzetünk egységét.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket!

*Romhány, 2013. június 4.
Lacsny Péter*

10 éves a Debreceni Kolping Család Egyesület

2013. június 8-án a Debreceni Kolping Család Egyesület a keleti körzet többi Kolping családjával együtt ünnepelte meg fennállásának 10. évfordulóját.

Mintegy 85 fő jelent meg a körzet legkülönbözőbb pontjairól. Miskolc mindhárom családjával képviseltette magát. Jöttek Egerből, Nyíregyházáról, Nagykállóról, Újfehértóról, Hajdúnánásról, Hosszúpályiból is azok a testvérek, akik előzetesen jelezték részvételi szándékukat. Sőt a határon túlról, Békéscsaba-ról (Belir, Románia), a patronált testvér Kolping családból is érkezett három testvér, Márton atya vezetésével. Mi, helybeliek húszon felüli létszámmal voltunk jelen. Mint bármely rendezvényhez, természetesen ehhez az összejövételhez is szükség volt anyagi feltételekre. A Svetits Óvoda, Általános Iskola, Gimnázium és Kollégiumnál alkalmasabb helyszínt nem is találhattunk volna összejövételünk-

nek. Külön köszönet érte Bártfay M. Zsuzsanna igazgatónőnek, aki rendelkezésünkre bocsátotta az intézmény helyiségeit, Némethné Székely Julianna igazgató helyettesnek, Kolping családjunk tagjának, aki a szervezés nem könnyű munkáját vállalta, Péntes Andrea élelmiszer vezetőnek, aki a kiváló ellátásról gondoskodott. De köszönet illeti dr. Szabó Mária titkárnak is azért a fáradozásért, amit az előkészületekben vállalt magára. A találkozót Csóra Miklós világi elnökünk üdvözlő szavai nyitották meg. Köszönetet mondunk neki is az egyesület érdekében végzett áldozatos munkájáért és mindenkor önzetlen anyagi támogatásáért. Következett a szentmise, amelynek főcelebránsa körzeti prézesünk,

Juhász Imre atya volt. Koncelebráltak Szegedi Kálmán debreceni és Kiss Márton békéscsabai prézes és Pethő István atya. Az olvasmány Szent Péter-i példázata és Máté evangéliumi szakasza a tettekben megnyilvánuló hitről szépen összecseng alapítónk, boldog Adolf Kolping tanításának lényegével. Ő is követelményül állítja elénk a keresztény hitet. „Valljátok meg bátran milyen fontos és boldogító a hitetek” – írta egy helyen. Ezt üzenté számunkra – Kolping szavaival – levelében Hudson Judit, a Magyar Kolping Szövetség titkára is, aki személyesen nem tudván megjelenni levelében üdvözölt minket. Leveléhez egy szép korondi feszületet is küldött egyesületünk számára ajándékba a Magyar Kolping Szövetség

nevében. Nem elég csak nekünk magunknak hinnünk, hanem Krisztushoz tartozásunknak tetteinkkel is tanújelét kell adnunk – hangsúlyozta Imre atya szentbeszédében. Adjuk tovább a hitet! Kolping is arra tanította a „legényeit”, hogy „Ember vezet embert Istenhez.” Legyünk szeretetközösségben egymással, s akkor Istennel is közösségbe jutunk. Kiemelten kell szólnunk a Dobi Lászlóné, ének-zenetanár, karvezető dirigálta Svetits énekkar liturgikus szolgálatáról, amely növelte a szentmise lélekemelő jellegét. Felemelő mozzanat volt az oltár elé vonuló Kolping-zászlók megáldása is. Az áldás után a jelen lévő Kolping családok képviselői emlékszalagot tűztek debreceni Kolping egyesületünk zászlajára, ezzel is emlékeztetesebbé téve jubileumunkat. A

szentmisét magas színvonalú kultúrműsor követte, amit a Svetits Dobi Lászlóné Katalin tanárnő által vezetett Voces Iuvenum Gyermekkara és a Debreceni Kolping Család fiataljai közösen adtak elő. A felkonferáló Espán Ákos gimnazista tagunk volt. A műsorban felléptek a 2. osztályosok kedves pünkösdőző énekszámokkal, a 8. osztályosok pedig kamarakórusral. Két gimnazista diák Bach korálokat játszott csellón. Hallhattunk Dsida Jenő, Sík Sándor és Babits verset is. Köszönet minden előadónak és felkészítőjének. Szünet előtt dr. Tóth Tamás a Déri Múzeumban fakultatívan megtekinthető Munkácsy-trilógiáról beszélt. A szünetben kávéval, pogácsával, üdítővel frissülhetett fel mindenki, majd visszatértünk az intézet

kápolnájába. Itt vetített képek és ezek rövid kommentárja kíséretében ismerhette meg a hallgatóság a Debreceni Kolping Család Egyesület 10 éves tevékenységét. (Erről már készült írásos beszámoló.). A vetítést megelőzően prézesünk köszönetet mondott a korábbi elnöknek, dr. Szulyovszky Menyhértnek, aki az alakulástól az elmúlt évig vezette egyesületünket. A Svetits Intézet ebédlőjében elköltött finom ebéd után, a vendégek és a helybeliek nagy része átsétált a Déri Múzeumba, a Munkácsy-trilógia fényjátékkal kísért, a Biblia szellemében történő magyarázatának bemutatását megtekinteni, meghallgatni. Tartalmas, szép együttlét volt.

Debrecen, 2013. június
Bérces Mária Klára

Meghívó

A Szent Vendel Kolping Család Egyesület 2013. július 6-án, szombaton rendezi meg hagyományos főzőversenyét, melyre szeretettel hívja a szervezeteket, és a magánszemélyeket!

Program:

- 8.30 Ételek megáldása
- 9.00 Közös gitáros mise – főzés kezdete
- 10.00 Reggeli (zsíros kenyér, paprika, paradicsom)
- 10.30 Gyermek programok:
  - aszfaltrajz
  - kerékpárverseny
  - gyermek kézműves foglalkozás
  - ének tanulás
- 13.00 zsűrizés, értékelés, díjazás
- közös ebéd

Az ételeket mindenki saját alapanyagból készíti, saját felszereléssel. Tűzrakóhelyet, előkészítő asztalt biztosítunk. Az elkészült étkeket a díjazás után közösen fogyasztjuk el, árusításra nincs lehetőség!

Főzésre jelentkezés június végéig a schuszty@citromail.hu e-mail címen lehet.

Pápai nuncius a Jézus Szíve Búcsún

Idén is több százan zarándokoltak el Jézus Szentséges Szívének Ünnepére városunkban. Mezőkövesd legnagyobb egyházi eseményét június 7-9. között rendezték meg 5 Kolping Család részvételével.

Június 7-én este Nyeste Pál Sch. P. piarista atya ezüstmiséjén vehettek részt a hívők. Az esti program 21 óra 30-kor folytatódott, ahol gyertyás körmenetet tartottak a Kavicsos-tó körül. A menet zárásaként a tó partján közösen imádkoztak a település családjaiért.

A búcsúi program szombaton egyházmegyei családtalálkozóval folytatódott, ahol elsőként négy atya által megalapított Páterrock együttes lépett fel kiegészülve a városban működő gyermekkarral. Az eseményen dr. Berkes László, pápai prelátus köszöntötte a megjelent, a több településről érkező családokat. A zenei program után a gyermekek kézműves-foglalkozásokon vehettek részt, míg a szüleik, illetve a nagyobb gyerekek arról elmélkedhettek, hallgathattak meg előadást, hogyan lehet átadni a hitet a családon belül. A családtalálkozó záró, és a búcsúi előesti szentmisét Palánki Ferenc egri segédpüspök, miskolci érseki helynök tartotta, amelyet éjszaka szentségimádás és virrasztás követett. Az este során az elmúlt esztendőben elindított kezdeményezés folytatásaként a búcsúi nagykeresztet díszítették fel gyertyákkal és helyezték el, vontatták be a Kavicsos-tó közepére.

Szív-búcsú napja

Vasárnap reggel a reggeli misét követően került sor a búcsúi nagykereszt feldíszítésére, amely közben az eseményre kilátogató hívek közösen imádkoztak. A 28x14 méteres keresztet a hívők által felajánlott virágok díszítették, amelynek közepén Jézus Szíve rajzolódott ki. A feldíszített keresztet dr. Berkes

László atya megáldotta, amelyet követően behúzták a tó közepére. A délelőtt folyamán folyamatosan gyülekeztek az ország több pontjáról, sőt határainkon kívülről érkező zarándokok és 10 órára megtelt a templom előtti terület. A Szív-búcsú ünnepi szentmiséjét S. E. R. Alberto Bottari De Castello címzetes érsek, pápai nuncius celebrálta. A mise elején dr. Fekete Zoltán, Mezőkövesd polgármestere, a Jézus Szíve Egyházközség világi el-

nöke köszöntötte a pápai nunciust és dr. Ternyák Csaba egri érseket, valamint az eseményen résztvevő Tállai András államtitkárt és a település képviselő-testületi tagjait. S. E. R. Alberto Bottari De Castello címzetes érsek, 2011 óta Magyarország pápai nunciusa beszédében kiemelte, hogy melegséggel tölti el, hogy a magyar nemzet, ezen belül a mezőkövesdiek milyen hűséggel, szeretettel viseltetnek a Szentatya, I. Ferenc pápa iránt. Emellett prédikációjában a Szent Szív misztériumáról is beszélt. A szentmise után a Kavicsos-tó körül tartották meg az oltáriszentséggel a körmenetet, amelyen több száz hívó, zarándok vett részt.

forrás:mezokovesd.hu

Szent Jobb Körmenet

2013. augusztus 20-án
Találkozó a Metro Arany
János utcai megállójánál
16 órakor.
Zászlót hozzatok.

MKSZ vezetése

KOLPING HOTEL
SPA & FAMILY RESORT
★★★★

KOLPING HOTEL**** SPA & FAMILY RESORT

Kolping Hotel**** Spa & Family Resort

H-8394 Alsópáhok, Fő út. 120.

Tel.: +36 (83)344-143

Fax: +36 (83)344-142

sales@kolping.hotel.hu

www.kolping.hotel.hu

www.kolping.hotel.hu